

nem en lang Række af Aar maa være gjort meget gavnlige Erfaringer om, hvilken Betydning det har haft for Gymnastikken i Landsbyskolen, at den er kommen under et virkelig fagligt Tilsyn fraoven, og jeg kan ikke tro andet, end at det i mange Henseender vilde være nyttigt, om dette faglige Tilsyn vilde udstrække sin Virksomhed ogsaa til andre af Folkeskolens Fag. I saa Henseende kan jeg give Ordføreren for det radikale Venstre (Povlsen) Ret i, at mange unge uprøvede Lærere rundt omkring i Landet maatte være i høj Grad glade, om de i Begyndelsen af deres Gerning kunde faa et saadant fagligt Tilsyn som Støtte til at overvinde de Vanskeligheder, som for mangen en saadan ung Lærer have været saa store, at han i Grunden ikke havde andet at gøre, naar der var gaaet nogle Aar, end at opgive Ævred paa det Sted, hvor han var begyndt, fordi han saa omtrent havde gjort sig umulig, og søge andetsteds hen. Det er rigtigt, som det er blevet gjort gældende mellem Indvendingerne mod at skabe et saadant fagligt Tilsyn, at i al Skolegerning ere Aand og Liv det vigtigste, og hvor Aanden og Livet mangle, nytter det ikke stort, at Undervisningens Teknik er i Orden. Det er fuldkommen rigtigt. Men paa den anden Side forekommer det mig bestemt, at Aanden ikke udelukker en fast og bestemt Undervisningsteknik ved Siden af. Det er dog ikke saaledes, at man i Skolens Arbejde skal vælge mellem de to Ting: Aand og Liv paa den ene Side, fast, sikker Metode og grundmuret Teknik paa den anden Side. Det er dog heldigvis saaledes, at de to Ting kunne indgaa den skønneste og mest harmoniske Forening. Af den Grund synes jeg, det er berettiget at kræve, at der skabes et fagligt Tilsyn, som virkelig kan se efter, at Undervisningens Metode og Teknik ikke forsømmes og tilsidesættes i de danske Skoler, saaledes som jeg er sikker paa, at det sker mange Steder nu. Jeg tror, det er en Svaghed ved vort Folkeskolevæsen, at Undervisningens Teknik og Metode er saa svagt og ringe udviklet, som den mange Steder er. Og saa maa man ogsaa tage i Betragtning, at der desværre er mange Steder, hvor der hverken er Aand eller Liv i Undervisningen, hvor der i alt Fald ikke er ret meget af den Vare, og hvor den ikke kan skabes, saalænge man beholder den Lærer, man har. Nu gaar man jo alligevel ikke hen og afskediger en Lærer, fordi han mangler Aand og Liv, og det vilde da være et overmaade godt Supplement til den

Aand og det Liv, som ere til Stede i saa ringe Maal, om der til Gengæld skabtes en fast, sikker Metode og Teknik i denne Lærers Undervisning, thi saa kunde han alligevel give noget, han kunde magte. Jeg skulde derfor tro, at det vilde være af ikke ringe Betydning, om der virkelig blev skabt et fagligt Tilsyn med den danske Folkeskole, saaledes som man har tænkt sig det skabt gennem Amtskonsulenten.

Jeg er enig med de to foregaaende Ordførere, Ordførerne for det radikale Venstre (Povlsen) og for Socialdemokratiet (K. M. Klausen), i, at den Skolekonsulent, som Ministeriet foreslaar i Stedet for Amtskonsulenten, bliver slet ingen Erstatning, han er saa godt som ingenting værd. Jeg erkender, at som Sagerne staa, er det givet, at vi ikke faa Amtskonsulenten nu. Det er en rigtig Betragtning, at man i dette Øjeblik ikke skal skride til store og omfattende Reform, som medføre betydelige Bekostninger, naar de ikke ere paatrængende nødvendige, og jeg kan ikke erkende, at den Reform, der her forestaar, er saa paatrængende nødvendig, at man af den Grund i Øjeblikket skulde paaføre Stat og Kommune store nye Udgifter. Jeg er nemlig ogsaa paa det rene med, at man vanskelig vil kunne nøjes med en forøget Udgift af 100,000 Kr. til denne Konsulentinstitution. Jeg tror, det er rigtigt, naar den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Povlsen) sagde, at Udgiften vil løbe betydeligt højere op. Men jeg ser saa egentlig hellere, at man i Øjeblikket lader hans Plads staa aaben, at man ikke prøver paa at skabe et daarligt Surrogat for ham, saaledes som det findes i Ministeriets Lovforslag, men holder Pladsen aaben, saaledes at dermed bliver denne Sag ved at staa paa Dagsordenen, saa at man, selv om man nu faar en ny Lov om Skoletilsynet, kan, naar det senere viser sig belejligt, paa en nem og bekvem Maade skyde Konsulenten ind i denne Organisme, uden at man behøver at røre ved det andet. Netop af den Grund forekommer det mig ogsaa, at det vil være rigtigt at lade Skoledirektionen beholde sin nuværende Sammensætning: Amtmanden, Provsten og et valgt Medlem. Naar man saa en Gang maatte komme til Amtskonsulenter, kan Provsten ganske stille gaa ud og Amtskonsulenten træde ind i Stedet.

Med Hensyn til det Tilsyn, der efter Regeringens Lovforslag er forbeholdt Biskopperne, kan der muligvis være noget i den Bemærkning, som den ærede Ordfører